

Sygn. akt III Cz 1034/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Lucyna Morys – Magiera

Sędziowie: SO Artur Żymelka

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko P. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 31 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 578/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Artur Żymelka

Sygn. akt III Cz 1034/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w (...) zasądził od powódki na rzecz pozwanego 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z 30 listopada 2015 roku umorzono postępowanie wobec cofnięcia przez powódkę pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia, orzeczenie to doręczono pełnomocnikowi pozwanego 7 grudnia 2015 roku, a 14 grudnia 2015 roku wniósł on o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego. Sąd Rejonowy przywołał regulację art. 203 § 3 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 października 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu podnosząc, że wartość przedmiotu sporu wynosi 10113 zł i wskazując, że w skład kosztów postępowania wchodzi także kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Zażalenie na to postanowienie złożyła powódka wnosząc o nieobciążanie jej kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację materialną.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Okoliczności bezsporne w sprawie dotyczyły wartości przedmiotu sporu wynoszącego 10113 zł i cofnięcia przez powódkę pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia.

Powódka przegrała sprawę, albowiem złożyła pozew dochodząc zwrotu nakładów na majątek wspólny po prawomocnym zakończeniu postępowania o podział majątku wspólnego za okres objęty tymże podziałem. Bez znaczenia w tym przypadku jest to, że w toku postępowania dowiedziała się o tym, iż – jak wskazuje – „wniosek o takie zasądzenie jest nieważny”.

W toku prowadzonego postępowania strona pozwana była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika i złożyła odpowiedź na pozew żądaniem oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów postępowania. Dopiero po przeprowadzeniu 3 listopada 2015 roku pierwszego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę, gdzie dopuszczono dowody z dokumentów, a następnie odroczone rozprawę celem wezwania powódki, został przez nią cofnięty pozew ze zrzeczeniem się roszczenia. Sąd Rejonowy wówczas postanowieniem z 30 listopada 2015 roku umorzył postępowanie oraz zarządził doręczyć pełnomocnikowi pozwanego pismo powódki z wycofaniem pozwu, co spowodowało wniosek o zasądzenie od powódki na rzecz powoda kosztów procesu /k. 32/. Sąd Rejonowy orzekł w tym przypadku na wniosek strony pozwanej złożony w terminie 14 dni od zawiadomienia o cofnięciu pozwu (por. art. 203 § 3 k.p.c., postanowienie Sądu Najwyższego z 8 sierpnia 2012 roku, sygn. akt III CZ 62/12, LEX nr 1231564).

Zastosowanie art. 102 k.p.c. (zasady słuszności) dotyczyć musi szczególnie uzasadnionych wypadków i nie może być stosowane w każdej sprawie, jest to wyjątek od reguły odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.). Takie sformułowanie wprawdzie nie jest klauzulą generalną, jednak opiera się na zwrocie niedookreślonym, który może odsyłać również do argumentów natury aksjologicznej. Regulacja ta znajdzie zastosowanie w wyjątkowych sytuacjach, gdy z uwagi na okoliczności konkretnej sprawy, oparcie rozstrzygnięcia na zasadach ogólnych postępowania cywilnego dotyczących zwrotu kosztu procesu byłoby nieuzasadnione, ma ona charakter dyskrejonalny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2013 r. III CZ 75/12, opubl. LEX nr 1353220).

Powoływane przez powódkę w zażaleniu okoliczności, że pozwany pozostawił ją bez środków do życia, nie chciał płacić alimentów na 12-letnią córkę, otrzymał nieruchomości po podziale majątku, zaś rozwód nastąpił z jego winy, są nieistotne dla rozpoznania sprawy. Dlatego też nie ma nawet potrzeby badania, czy są one zgodne z rzeczywistością (powódka tylko je powołuje). Dodać należy, że powódka wskazuje także, iż została pokrzywdzona przez sąd nierównym podziałem majątku, ponieważ odrzucono sprawę zwrotu nakładów na mieszkanie i garaż z uwagi na brak formalnego wniosku. Należy jednak zaznaczyć, że w toku tamtego postępowania była reprezentowana przez adwokata, korzystała więc z fachowej pomocy prawnej. Przenoszenie przez powódkę okoliczności z innych postępowań, toczących się wcześniej pomiędzy stronami, na uzasadnienie nieobciążania jej kosztami obecnego postępowania nie jest zasadne, koszty postępowania są bowiem pochodną jego wyniku, chodzi więc o konkretne postępowanie, a nie postępowania je poprzedzające.

Powódka wnosi o nieobciążanie jej kosztami na podstawie art. 102 k.p.c. wskazując na swoją trudną sytuację majątkową. Na którą składa się to, że utrzymuje się z emerytury w wysokości 1317 zł miesięcznie i posiada zadłużenia, które zaciągnęła celem spłaty pozwanego. Powódka pomija jednak zupełnie, że na skutek podziału majątku wspólnego otrzymała spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego oraz spółdzielcze własnościowe prawo do garażu w łącznej kwocie przekraczającej 170000 zł. Prawomocne orzeczenie w tym zakresie zapadło 17 czerwca 2014 roku. Powódka posiada więc majątek znacznej wartości umożliwiający jej poniesienie ewentualnych kosztów wytoczonego przez nią i przegranego procesu.

Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że w rozpoznawanej sprawie nie zaszyły szczególnie uzasadnione wypadki opisane w regulacji art. 102 k.p.c.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał powódkę za przegrywającą sprawę i zastosował prawidłowe przepisy prawa.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397

§ 1 i 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

SSO Roman Troll SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Artur Żymelka